

ЕРИХ КЕСТНЕР
ДЕЦА ИГРАЯТ В СЪСЕДНАТА
СТАЯ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, 2016

chitanka.info

— Ами ние? — пита Хилдегард.

Майката и доктор Паулмюлер желаят да останат сами.

— Вие изчезвате от хоризонта. Марта ще ви даде по един сладкиш. После си влизате в стаята.

— По-добре да идем в другата — казва Карл.

— Но не чупете нищо! И добре да наглеждате Ада. Хайде, марш! С неуверени стъпки децата тръгват към съседната стая. Гостът се изправя, за да затвори след тях вратата.

— Недей — шепне жената, — станаха недоверчиви.

Той си взема цигара и отива на прозореца. Тя казва:

— Утре мъжът ми заминава за два дни в Мюнхен. Ще дойда към четири.

— Госпожо! — чуват те Карл да ръмжи в съседната стая с престорен глас. — Къде са ми ските? Ще изпуснем влака.

— Тази Марта е напълно разпусната — изрича възмутено Хилдегард. — Пъхнала е зимните ми обувки направо в нощното шкафче!

— Бързо, бързо, госпожо! Лачените ми обувки в куфара ли са? Е, детенце Ада, бъди добричко. Най-вече докато Хилдегард и Карл са на училище. А сега дай на татко една целувка! Довиждане, миличко!

— Нека Марта ти донесе сладкиш — казва Хилдегард — и я слушай, все едно че съм аз.

— Вече не обичам сладкиши! — казва Ада.

— Малките деца винаги обичат сладкиши — упорства Хилдегард.

Децата се размиват, сякаш често са чували това.

Господин Паулмюлер е навел глава. Жената изкривява устни.

— Но зимата вече свърши — преценява Хилдегард.

— Тогава да играем на пътуване с автомобил — предлага Карл.
— Или на бал с маски. Или на лятно празненство.

— Не, да играем на лягане за сън — казва Ада след малко. — Хилде ще е майката. А пък Карл и аз ще трябва да кажем „Лека нощ“.

Настъпва пауза. После Хилдегард виква:

— Хайде, всички по леглата! Крайно време е!

— Искам да почета още малко — казва Карл.

— Не може, момчето ми. На сутринта няма да станеш.

— Позволяваш ли да дойда в леглото ти? — пита Ада.

— Не днес, съкровище. Мама ще излиза.

— С татко ли?

— Ами с кого друг, любопитко? Хайде, марш!

После се чуват кратки детски целувки. Изведнъж Ада пита:

— Мамо, кога пак ще дойдеш с нас на подстригване?

— Подстригване ли? Мисля, че ще боли.

— Въпреки това.

— Но нали ходихме само преди седмица, Ада!

— Въпреки това. Моля те, мила мамо!

— Е, стига вече с тези глупости.

Но сега Карл казва:

— Мамо, хайде ела с нас на подстригване.

— Ама какво означава това? — вика Хилдегард. — Защо искате непременно да ходим на фризьор? Кажете! Защо искате пак да се подстригвате?

Ада изхълцва, това вече не звучи като детска игра. И тихо казва:

— Защото... защото вече никога няма да излезеш с нас.

В двете стаи настъпва тишина. После три деца плачат така, сякаш са сдържали сълзите си с месеци. Непоносимо е да се слуша как, хълцайки и преглъщайки, децата се борят с огромната си мъка. Плачат все по-силно. Риданието на едното разпалва риданието на другото.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.